

Sygn. akt VIII U 3889/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 marca 2018 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Dorota Stańczyk
Protokolant:	sekr. sądowy Dagmara Nastaj

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 2 marca 2018 roku w L.

sprawy J. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o prawo do renty z tytułu choroby zawodowej

na skutek odwołania J. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 13 października 2016 roku znak (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VIII U 3889/16

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 13 października 2016 roku odmówił J. C. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, powołując się na orzeczenie komisji lekarskiej z dnia 27 września 2016 roku, w którym stwierdziła brak niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową stwierdzoną decyzją nr (...) z dnia 8 sierpnia 2016 roku (decyzja k. 24 t. II akt ZUS).

J. C. wniosła odwołanie od powyższej decyzji. W uzasadnieniu wskazała, że choroba zawodowa uniemożliwia jej podjęcie jakiejkolwiek pracy. Występujące(...)powodują również trudności w codziennym funkcjonowaniu. Jednocześnie zastosowane leczenie sanatoryjne w ramach prewencji rentowej nie przyniosło poprawy (odwołanie k. 2 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, argumentując jak w zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie k. 4 a.s.).

Sąd Okręgowy w Lublinie ustalił, co następuje:

J. C. urodziła się w dniu (...). Decyzją z dnia 8 czerwca 2016 roku nr (...) Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w B. stwierdził u wnioskodawczynie chorobę zawodową (...)wymienioną w poz. 20.1 wykazu chorób zawodowych określonego w przepisach w sprawie chorób zawodowych, wydanych na podstawie art. 237 § 1 pkt 3-6 i § 1⁽¹⁾ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 roku kodeks pracy. Decyzja została wydana na podstawie orzeczenia lekarskiego (...) Centrum (...) (...) w L. z dnia 2 maja 2016 roku, nr (...) (decyzja k. 2-3, orzeczenie k. 4 t. I akt ZUS).

Decyzją z dnia 13 października 2016 roku, znak:(...)wydaną na podstawie przepisów ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1242, tek jedn. ze zm.) Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał J. C. jednorazowe odszkodowanie z tytułu długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, będącego następstwem choroby zawodowej (decyzja k. 13 t. I akt ZUS).

J. C. w ramach prewencji rentowej została skierowana na rehabilitację leczniczą od dnia 3 października do dnia 26 października 2016 roku (informacja o rehabilitacji k. 54 a.s.).

Wnioskiem z dnia 20 lipca 2016 roku wnioskodawczynie wystąpiła o przyznanie renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową (wniosek k. 1-4 t. II akt ZUS).

Lekarz orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 30 sierpnia 2016 roku, a następnie komisja lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 27 września 2016 roku orzekli, że wnioskodawczynie nie jest niedolna do pracy w związku z chorobą zawodową (orzeczenia k. 15, 23 t. II akt ZUS).

Zaskarżoną decyzją z dnia 13 października 2016 roku organ rentowy odmówił wnioskodawczynie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (decyzja k. 24 t. II akt ZUS).

J. C. w 2015 roku przeszła operację z powodu(...) Po zabiegu ustąpiło (...) (...) wykonanym po roku od leczenia. Po zakończonym leczeniu ubezpieczona wróciła do pracy. Wnioskodawczynie wykonuje pełne (...)Nie występują u niej objawy P. i T., a obie (...) mogą okresowo się pojawiać, ale nie sprowadzają niezdolności do pracy. Mogą być leczone w ramach zasiłku chorobowego, farmakologicznie z fizykoterapią. Nie sprowadzają na wnioskodawczynię niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową. Natomiast zgłaszane dolegliwości nie wynikają ze zmian morfotycznych polegających na(...) i pozostają bez związku z chorobą zawodową (opinie biegłych chirurga urazowo-ortopedycznego J. S. k. 13, 39-40, oraz biegłego ortopedy M. R.,64-65 a.s.).

Decyzją z dnia 5 lutego 2018 roku organ rentowy przyznał wnioskodawczynie rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy z ogólnego stanu zdrowia od dnia 8 grudnia 2017 roku do dnia 31 grudnia 2018 roku (decyzja k. 26 t. III akt ZUS).

Stan faktyczny został oparty na wyżej wskazanych dowodach znajdujących się w aktach rentowych, a także na podstawie opinii biegłych sądowych lekarzy, które Sąd rozpoznający sprawę uznał za przekonujące i wiarygodne.

Sąd w całości podzielił opinię biegłych sądowych lekarzy ortopedów J. S. i M. R.. Opinie zostały sporządzone przez lekarzy specjalistów z zakresu schorzeń występujących u wnioskodawczynie i zawierają wyczerpującą ocenę jej stanu zdrowia. Zostały wydane w oparciu o szczegółową analizę danych z akt sprawy, badanie wnioskodawczynie oraz dokumentację medyczną zawartą w aktach rentowych oraz dołączoną w toku procesu (k. 3, 11, 34, 54, 61 a.s.). Biegli odnieśli się do stanu zdrowia ubezpieczonej wskazując, że występująca u niej choroba zawodowa nie powoduje niezdolności do pracy, a odczuwane dolegliwości mogą być leczone w ramach zasiłku chorobowego, bądź nie mają związku z chorobą zawodową.

Z uwagi na zarzuty wnioskodawczynie do opinii głównej biegłego J. S., w celu wyjaśnienia wątpliwości Sąd dopuścił dowód z opinii uzupełniającej. Wnioskodawczynie w pisemnych zastrzeżeniach do opinii głównej podniosła, że biegły z jednej strony stwierdza, że odwołująca jest w stanie podjąć pracę zawodową zgodnie z kwalifikacjami (szwaczka), a z drugiej strony nie kwestionuje zmian chorobowych, które w jego ocenie mogą być leczone w ramach zasiłku chorobowego. Ponadto zarzuciła, że biegły nie wykonał opisanego w opinii testu P. i T. (k. 27 a.s.)

W opinii uzupełniającej biegły wyjaśnił, że zarzut sprzeczności nie jest zasadny, gdyż stwierdzenie zmian chorobowych nie jest równoznaczne z brakiem możliwości zarobkowania. Nadto wskazał, że wykonał test T. i P., który przeprowadza się w sposób manualny bez żadnego instrumentarium (k. 39-40 a.s.)

W związku z kolejnymi zarzutami wnioskodawczyni (k. 52-53 a.s.) Sąd postanowił dopuścić dowód z opinii innego biegłego – M. R.. Biegły potwierdził wnioski zawarte w opinii głównej oraz w opinii uzupełniającej biegłego J. S. wskazując na brak niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową. Rzeczowo wyjaśnił, że opisywane przez wnioskodawczynię dolegliwości, w tym sytuacja życiowa, pozostają bez związku z chorobą zawodową (k. 64-65 a.s.).

W celu kompleksowej oceny stanu zdrowia wnioskodawczyni Sąd dopuścił łącznie trzy opinie, w tym jedną uzupełniającą dwóch różnych biegłych lekarzy o specjalności w zakresie ortopedii. Cały przebieg leczenia był w polu widzenia biegłych, którzy rzetelnie ocenili stan zdrowia J. C. zarówno w oparciu o dokumentację lekarską zgromadzoną przed organem rentowym, jak i dołączaną przez wnioskodawczynię w toku postępowania. Mając to na uwadze Sąd uznał, że nie zachodzi podstawa do dalszego prowadzenia postępowania dowodowego pomimo zgłoszenia kolejnych zastrzeżeń wraz z wnioskiem o powołanie biegłego lekarza medycyny pracy (k. 80-81 a.s.). Sąd postanowił oddalić ten wniosek (k. 89v a.s.). Należy wskazać, że Sąd ma obowiązek zasięgnięcia kolejnej opinii biegłych tylko w sytuacji, gdy dotychczasowa opinia budzi istotne i niedające się usunąć wątpliwości. Nie można więc przyjmować, że sąd obowiązany jest dopuścić dowód z kolejnych biegłych w każdym wypadku, gdy złożona opinia jest dla strony niekorzystna. Potrzeba powołania innego biegłego powinna bowiem wynikać z okoliczności sprawy jeśli opinie wydane dotychczas do sprawy zawierają istotne braki, względnie też nie wyjaśniają istotnych okoliczności. Subiektywna ocena stanu zdrowia wnioskodawczyni, nieznajdująca poparcia w żadnych dowodach także nie może skutecznie podważać trafności i rzetelności opinii biegłych sądowych (wyroki SN z dnia 2 czerwca 1998 roku, II UKN 88/98, OSNP 1999, nr 11, poz. 373; z dnia 7 października 1998 roku, II UKN 248/98, OSNP 1999, nr 20, poz. 666; z dnia 4 sierpnia 1999 roku, I PKN 20/99, OSNP 2000, nr 22, poz. 807).

Z uwagi na powyższe Sąd uznał, że nie zachodzi potrzeba uzupełniania materiału dowodowego, a złożone do akt opinie biegłych mogą stanowić podstawę ustaleń faktycznych.

Sąd Okręgowy w Lublinie rozważył, co następuje:

Odwołanie nie jest zasadne i podlega oddaleniu,

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 6 o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2015 t., poz. 1242, tekst jedn. ze zm.) dla ubezpieczonego, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje renta z tytułu niezdolności do pracy. W świetle art. 17 ust. 1 cytowanej ustawy przy ustalaniu m.in. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, do ustalania wysokości tego świadczenia oraz wypłaty stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o emeryturach i rentach z FUS, z uwzględnieniem przepisów ustawy wypadkowej.

Zgodnie z art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 887, tekst jedn. ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy;
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;
- 3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 i 7 ustawy albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

W niniejszej sprawie jedyną kwestią sporną była ocena, czy wnioskodawczyni jest niezdolna do pracy. W rozumieniu art. 12 ustawy emerytalnej niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do

pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym – całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

W celu ustalenia tej okoliczności Sąd oparł się na opinii biegłych z zakresu medycyny, którzy dokonali przedmiotowej oceny. Zgodnie z art. 278 § 1 kodeksu postępowania cywilnego sąd może wezwać biegłych w celu zasięgnięcia ich opinii w wypadkach wymagających wiadomości specjalnych. Taki wypadek ma miejsce w szczególności przy rozstrzygnięciu okoliczności niezdolności do pracy, gdzie opinia dostarcza sądowi wiedzy specjalistycznej koniecznej do dokonania oceny stanu zdrowia osoby ubiegającej się o świadczenie rentowe, w tym rodzaju występujących schorzeń, stopnia ich zaawansowania i nasilenia związanych z nimi dolegliwości

Z opinii biegłych sądowych lekarzy bezspornie wynika, że wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy w związku z chorobą zawodową. Opinie są rzetelne i prowadzą do zgodnych, jednoznacznych wniosków.

Tym samym Sąd ustalił, że wnioskodawczyni nie spełnia warunków przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Zaskarżona decyzja okazała się więc prawidłowa, a odwołanie podlegało oddaleniu.

Mając powyższe na względzie Sąd Okręgowy w Lublinie, na podstawie powołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., orzekł jak w sentencji wyroku.